

Med Hensyn til Afdgangen til Rectoratene og Overlærerembederne ved de lærde Skoler forbliver det ved de i Anordningen af 2den Februar 1849 § 15 indeholdte Bestemmelser, dog saaledes, at indtil Fjerdedelen af Overlærerembederne kan tildeles saadanne Lærere, der vel ei have underkastet sig nogen af de befalede Prøver for overordnede Lærere ved de lærde Skoler, men som Adjuncter under længere Tjenestetid have vist fortrinlig Dygtighed og Iver.

Afdgangen til Adjunctembederne skal ikke være indskrænket ved nogen bestemt Examen, ved to ges eenstemmigt med 85 Stemmer.

Det næste Affnit, der sattes under Forhandling, indbefattede §§ 5 og 6, hvortil slutte sig Udvalgets Forslag under Nr. 9 og 10.

Ordføreren: Det ærede Thing vil have bemærket, at Udvalget har foreslaaet, at §§ 5 og 6 skulle udgaae. Grunden dertil er, at de Bestemmelser, som findes i disse Paragrapher, væsentligt angaae reent administrative Spørgsmaal, og gaae desuden saaledes ind i Enkeltighederne, at det er vanskeligt for Thinget at kunne have nogen bestemt Mening derom. Udvalget har derfor foreslaaet at lade Paragrapherne udgaae og lægge Ordningen af disse Forhold over paa Administrationen under Ministeriets Ansvar. Jeg skal kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad der indeholdes i § 6, hvor der er omtalt, at der for Tiden gives særskilte Godtgørelser til enkelte Lærere som Inspectorer, men at disse Godtgørelser for Fremtiden skulde bortfalde. Det er vistnok klart for Enhver, som kender Noget til vore større Skoler, at en Inspector egentlig er aldeles fornøden, og det er mig ogsaa bekendt, at der af enkelte Rectorer næres megen Frygt for det meget Uheldige i Bestemmelsen om, at de skulle bortfalde. Udvalget har imidlertid haft nogen Betænkelighed ved at lade Bestemmelsen gaae ud af Loven, thi Adjuncterne kunne jo meget godt tillige være Inspectorer, mod at de fritages for at give et vist Antal af Undervisningstimer; de kunde lønnes, som andre Adjuncter, naar de havde mindre Tid at anvende i, men derimod paa anden Maade et forøget Arbejde.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har heller ikke noget Videre at bemærke imod, at Udvalgets Forslag med Hensyn til de foreliggende Paragrapher tages til Følge. Det maa, som den ærede Ordfører har sagt, erkjendes, at det, der her omhandles, nærmest maa betragtes som hørende ind under Administrationen. Det kan have været tvivlsomt, hvorvidt det var nødvendigt at optage det i Loven, men naar der i den Henseende kunde være nogen Tvivl, var det dog vel retsikkert at optage det, og det har givet Anledning til Udtalelser, som kunne have deres Betydning. Jeg erkjender imidlertid, at der ikke er nogen Grund til, at det bliver stående, eller gøres til Gjenstand for nogen speciel Discussion eller Bøtoring. Med Hensyn til den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører maa jeg udtale, at det har været under Overveelse, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt at overlade Inspectorsforretningerne til en Enkelt, iagtet der har været Rectorer, som have meent, at det var heldigt at fordele dem, men det er naturligtvis en Sag, som maa ordnes paa forskellig Maade efter de forskellige Forhold. Jeg har ved denne Leilighed gjort opmærksom paa det Ubillige i, at nogle Rectorer — ifølge Forslaget vil det imidlertid kun blive een eller to — vilde komme til ligefrem at lide Tab ved Borttagelsen af den Inspectorhjælp, som nu for Diebliffet er givet dem, med Hensyn til den Deel af Skriveriet, som af dem bliver besørget, istedetfor hvilken Lovudkastet foreslog at give dem et Tillæg, hvilket imidlertid er bortfaldet, saaledes som Sagen nu er afgjort efter Udvalgets Forslag. Hvorvidt der skulde være nogen Fornødenhed for i den Henseende at stille et Forslag, som da vilde være høist ubetydeligt, og kun gaae ud paa at forebygge, at Nogen ved denne Forandring skulde lide et oeconomisk Tab, maa jeg forbeholde mig at overveie forinden Idle Behandling.

Formanden: Da der saaledes synes at være Eenstemmighed, vil den høitærede Minister maaffæ kunne tage §§ 5—6 tilbage, hvorved vi spare Affstemningen.